

menniskjum og hjálpa teimum, so at eisini tey kunna koma til sín rætt við teimum evnum, tey annars hava.

Um vit líkna hesa úrveiv-ingina frá fornöldini til dagin í dag við ein stiga, kann for-öldin kanska avmynda tað jørðildið, stigin stendur á, og vit í dag sita á ovasta stigi.

Tá ið eg hugsi um, hvussu trupult tað var í 1972 hjá 2 tali- og hoyrilærum úr Føroyum at fáa sær hesa útbúgving, kunnu vit ikki siga annað enn, at stór framstig eru gjørd bara hesi 15 árin í Føroyum, nú vit kunnu sita her við samfullum 18 nýggjum útbúnum tali- og hoyrilærum, sum frammanundan eisini hava útbúgving sum serlærarar á øllum øðrum økjum innan serundirvisingina.

Tá — fyrri 15 árum síðan — sátu nógv børn kring um í bygðaskúli okkara uttan minst hjálpið við tali- og hoyritrupulleikum.

Hin kosturin hjá teimum var at fara til Danmark ella til Havnar á serskúla at fáa rættað minsta talibrek ella at verða vegleidd í hoyrvenjing.

Fyrsta stigið her hjá okkum var so at seta tali- og hoyrilærarar, sum kundu røkka øllum tali- og hoyritarnaðum børnum í Føroyum, tvørtur um kommunumarkini.

Hetta var trupult, tí sjálvt um landið er lítið, og tað nú er reiðiliga lætt at koma bygd úr bygd, so er tað kortini ov nógv tíðartarn og ov lítið námsfrøðiligt gagn hjá fakkólki at brúka fittan part av síni arbeiðstíð hvønn dag til flutning.

Fyri at bota um hesi viðurskifti: gera tali- og hoyrdomini minni og fáa nýggj fólk í leysu tali- og hoyrilærarastovni — var tað, at landsskúlafrýsitingin saman við Danmarks Lærerhøjskole um várið 1986 fór undir at skipa fyrri hesum skeiði, so leiðis at føroyski skúlin kundi fáa nakrar væl útbúna serlærarar.

at undirvisa í serstakum og samansettum trupulleikum, at ráðgeva lærarum og for-eldrum,

at samarbeiða við skúlar og myndugleikar á staðnum og at samarbeiða við ráðgevarararar á Landsskúlafrýsitingini um serlig mál og um arbeiðið sum heild.

Hetta er í hvussu er nakað av tí, ið okkara skúlium tørvar enn, so at komast kann upp á eitt stig hægri í stigamyndini.

I dag er laðaður ein varði afturat í okkara skúlastapi. Vit hava í ár á fyrsta sinni í Føroyum verið førir fyrri at útbúgva 18 serlærarar í bæði samansettum og serstøkum trupulleikum.

Øll útbúgvingin hevur nú fevnt um 3 skúlaár eftir serligari skipan. Í fyrstuni var ætlanin bert at hava annað skeiðið.

Tit skuldu verið væl fyrri nú at komið út í skúlnarar og tænt teimum tarnaðu og brekaðu næmingunum, sum nú ganga og gleða seg til at fáa serliga góða hjálpið við teimum trupulleikum, teir stríðast við.

Og tað er ikki bara hesi børnini, ið gleða seg. For-eldur teirra gera tað ikki minni. Og Landsskúlafrýsitingin ger tað.

Vit lesa um, hvussu møður í heidnum londum skera kjót av egnum líkami sum offur til gudarnar, fyrri at teirra brekaðu børn kunnu fáa hjálpið.

Landsskúlafrýsitingin roknar nú við, at tit eru tað svarið, sum ein tilik føroysk mamma fær frá Gudi sínum og uttan, at henni nýtist at gera sær sjálvari skaða í van-trúnar fákunnu.

Hjartaliga tilkallu við útbúgvingini og góða eydnu við at brúka hana í skúlan tæna-stu!

Síðan vil eg fyrri Skeið-leiðsluna takka Føroya Landsstýri, Landsskúla-ráðnum og Landsskúlafrýsitingini fyrri at hava tíkið so skynsamt undir við hesi útbúgvingini sum einum líði í at fremja tey krøv, okkara skúlafrýsitingin setir til skúlan.

Eg vil takka lærarunum — teir hava verið læknar, tann-læknar og lærarafólk, sum flest eru frá hægri læristovnum í okkara grannalondum, og sjálvt um allir sita í starvi við fullum hondum, hava teir verið bæði idnir og lagaligir í hesum samarbeiðinum.

Eina serliga takk vil eg veita Petur Ellefsen, yvir-lækna, bæði fyrri fagliga hjálpi við skipanini av skeiðinum og fyrri persónliga vælvild undir øllum arbeiðinum.

Eisini Landsbókasavnum og starvsfólkunum har vil eg takka fyrri húsrum og skilagott tolseni.

Til sidst, men absolutt ikki mindst, vil jeg rette en varm tak til Danmarks Lærerhøjskole for pædagogiske råd og bistand fra først til sidst i de 3 år, hele kurset har strakt sig over.

Jeg vil sige det så stærkt, at uden Lærerhøjskolens opbakning i den pædagogiske tilrettelæggelse, kunne vi ikke have gennemført de to på hinanden efterfølgende kurser.

Jeg vil særlig takke dig, Jytte Jordal, sum er afdelingsleder på Lærerhøjskolen i Århus, og studie-nævnets formand, Fritz Bressendorff, for at i så levende og overbevisende og aktivt har medvirket både med plan-lægning og i praksis lige fra starten.

Og vi vil takke rektor Henning Andersen for hans forståelse, støtte og medvirken som helhed for gennemførelsen af disse kurser.

Jeg vil her ved afslutning-en bede dig, Jytte Jordal, bringe studienævnet som helhed, Fritz Bressendorff og Henning Andersen en varm tak fra os i kursusledelsen, og jeg tør også sige, fra Lands-skúlafrýsitingini som helhed, segði Johs. Andr. Næs, skúlafrýsitingin, at enda í røðu síni til teir 18 nýggju tali- og hoyrilærararar, ið, sum teir fyrstu, hava fingið útbúgving í Føroyum.

Íslandssúlukappingin í talvi

Her eru telvararnir avmyndaðir uttanfyri skúlan á Toftum, aðrenn kappingin byrjaði: f.v. Heini Olsen, Tummas Jacobsen, Rúni Jacobsen, Guttu Petersen, Martin Brekká (vinnari), Gunnar Joensen, Henrik Eskildsen, Wille Olsen, Andreas Ziska og Eivind Jacobsen.

Martin Brekká vann Íslands-súlukappingina

Árliga Íslandssúlukappingin í talvi varð hildin á Toftum seinasta og næst-seinasta vikuskifti. Hetta er 8. ferð hon verður hildin, og fyrstu ferð hon er

hildin uttanfyri Havnina. Hinar sje ferðirnar er hon hildin í Havn. Vinnari gjørdist Martin Brekká úr Streymi við 6 stigum. Næstur honum var Wille

Olsen, KTF, við 5 1/2 stigi, og síðani Heini Olsen somuleiðis úr KTF, eisini við 5 1/2 stigi, ið allir fingur steyp til ognar. Harafturat fekk vinnarin

Martin Brekká ferðasteypið, og Wille Olsen vakurleikasteypið fyrri vakrasta talvið í kappingini.

Endaliga støðan varð annars henda:

1. Martin Brekká, Streymur 6 stig. 2. Wille Olsen, KTF, 5 1/2 stig. 3. Heini Olsen, KTF, 5 1/2 stig. 4. Andreas Ziska, HT, 5 stig. 5. Guttu Petersen, ST, 4 1/2 stig. 6. Gunnar Joensen, Streymur, 4 stig. 7. Eivind Jacobsen, STF, 4 stig. 8. Tummas Jacobsen, RT, 3 1/2 stig. 9. Rúni Jacobsen, RT, 2 stig. 10. Henrik Eskildsen, Streymur, 0 stig.

Ein konsert eftir

Tey, sum enn ikki hava verið til nakra av konsertunum í Norðurlandahúsinum í samband við NMPU-tiltakið hava enn ein møguleika.

Á tí einu konsertini, sum er eftir, eru Vindern Skoles Barnekor úr Noregi og Føroyskir Træblásarar. Konsertin verður í dag kl. 14.

Vindern Skoles Barnekor hevur tiggju ár á baki og kemur frá Vindern skúla í Oslo og er eini 60 børn við í kórinum.

Í samband við føroysku luttøkuna á NMPU-ráðstevnunni í Stavanger í 1985 varð avgjørt at skipa ein træblásarabólk. Hildið varð, at tað var júst á hesum økinum, ið vit

vóru frammarlaga hvat viðvikur instrumentaltónleiki.

Til hjálpar hava føroysku træblásararnir havt eysturrikaran Werner Schultze, sum hevur verið í Føroyum fleiri ferðir.

Tey, sum eru við í træblásarabólkinum, eru Ernst Dalsgarð, floytu, Martin Mouritsen, klarinett, Anna Elisabeth Klett, klarinett, Kári Bech, obo, Kim Seier Hansen, obo, Jógvan Zachariassen, fagott, Páll Sólstein, horn, meðan Jóannes Andreassen hevur klarverfylgispælið.

